

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor

Pace și putere pun Eu, Domnul, în porți pentru coborârea Mea cuvânt în cartea Mea din vremea aceasta. Vin din Tatăl cuvânt pe pământ după două mii de ani de la întâia Mea propovăduire a nașterii din nou a lumii, dar drumul acesta al Meu e plin de spini, fiindcă nimeni nu Mă așteaptă să vin, căci omul nu știe să înțeleagă venirea Domnului, cea scrisă în Scripturi să se împlinească acum. Aud oameni pe pământ cum spun la vreme de nemulțumire că s-au săturat de viață, dar că s-au săturat de moarte nu-i aud să spună, căci iată, omul nu știe cum să știe despre viață și despre moarte așa cum a știut Lazăr, care a murit și a înviat și care a purtat în el apoi înțelepciunea tainei vieții și a tainei morții și a tainei învierii, și toate prin Mine acestea le-a știut el apoi.

E sărbătoare pentru amintirea slavei lui Dumnezeu în duminica aceasta, poporul Meu. Tot norodul adunat în ziua aceasta la praznic acum două mii de ani știa că Eu l-am scos pe Lazăr din mormânt și l-am înviat, și au ieșit toți în întâmpinarea Mea în ziua aceea, strigând: «*Osana! Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului, împăratul lui Israel!*», iar Eu eram așezat pe mânz de asină, precum era scris. Stau de vorbă cu tine în zi de slavă, popor al cuvântului Meu. Îți dau mereu înțelepciune ca să înțelegi cu ea cuvântul Meu de peste tine, venirea Mea la tine, statul Meu cu tine, căci cel ce nu înțelege de la Dumnezeu nu stă cu Dumnezeu, tată, și se duce iar în lume unul ca acela, căci împotrivirea asupra Mea este mare, așa cum a fost în toate vremurile, și vreau ca tu să înțelegi aceasta și să te deprinzi tot mai iubitor, tot mai frumos să-L ocrotești pe Dumnezeu, să-ți ocrotești credința și statornicia cu Mine, tată, căci Eu când am venit de la Tatăl ca să plătesc cu viața Mea pusă pe cruce viața omului, am îndurat dispreț mare de la oameni și am fost vândut pe arginți de două ori, poporul Meu, iar a doua oară a fost după ce am înviat, căci, vai, nu știau cum să-Mi mai murdărească cinstea și slava oamenii slavei deșarte, care stăpâneau atunci peste sufletul lui Israel!

Stau de vorbă cu tine, poporul Meu, ca să-ți dau, tată, putere din cuvântul Meu, căci cuvântul Meu are în el viață veșnică pentru tine, cel ce crezi, iar pentru cei ce nu-l cred pe el, are în el osândă veșnică, precum este scris despre judecata prin cuvânt. S-au sculat acum guri care spun că nu sunt Eu acest cuvânt și că face omul cuvântul acesta. O, dacă Eu aș fi om pe pământ acum și aș auzi acest cuvânt, aș spune despre omul care Mi l-ar da că este omul lui Dumnezeu, din pricina vieții veșnice a acestui cuvânt, și M-aș hrăni cu el, cu viața lui cea mântuitoare, căci vai și iar vai omului care spune în zilele acestea că nu e din gura Mea rostit acest cuvânt! O, poporul Meu, iată-i cum se duc spre lume cei ce-și folosesc mintea lor, așa cum și-au folosit-o și cei de acum două mii de ani, care mărturiseau strâmb asupra Mea în fel și chip până ce s-au încumetat să plătească arginți și după învierea Mea, ca să așeze ei pe pământ minciuna cea mai mare cum că Eu nu am înviat și că am fost furat din mormânt de către ucenici. Învierea Mea și învierea sfinților Mei însă s-a adevărit, și păcatul minciunii a rămas apoi pe capetele celor fățarnici, căci cei ce slujesc minciunii sunt diavoli, și iată de ce spun Eu că omul nu știe cum să știe despre viață și despre moarte, despre adevăr și despre minciună, despre lumină și despre întuneric, căci una pe alta se răstoarnă acestea și se zbat în același trup după ce omul se dă de partea uneia din ele.

O, poporul Meu, stai, tată, cu credincioșie lângă sânul Meu și primește-Mi cuvântul și împlinește-l peste tine, fiule, căci orice lucrare care este prigonită când ea lucrează în numele Meu, aceea este de la Dumnezeu, tată, fiindcă numai Dumnezeu este Cel prigonit pe pământ, El,

și cei ce-L iubesc pe El, primind ca și El lovituri și defăimări și zdrobiri. Vai celor ce fug de sub cruce săturându-se de ea, căci viața fără cruce este viață rușinoasă și îl trage pe om numai și numai sub duhul minciunii și al slavei trecătoare, duhul cel care se împotrivesc lui Dumnezeu cu răzvrătire, căci așa se cunoaște acest duh potrivnic Mie în om, prin lucrarea lui cea răzvrătitoare se cunoaște el. O, tată, nimic, nimic nu câștigă cei ce se răzvrătesc. Nici măcar libertatea lor nu și-o câștigă, căci mai robiți decât ei nimeni nu poate fi, căci sunt robi rodului nemulțumirii, al cântirii și al necredinței, și iată, vai de fericirea celor necredincioși în lumea aceasta!

O, creștine tată, dacă ți-a deschis Dumnezeu ochii să calci cu mersul tău pe calea aceasta pe care Eu vin cuvânt pe pământ ca să-Mi zidesc cu el un popor pentru Tatăl și pentru cer, nu căuta să cazi în duhul îndoielii și al necredinței, căci rușinați vor fi în cer și pe pământ cei ce se despart de trupul acestui popor și, iarăși, cei ce stau și nu știu să fie vii și să se dea lui Dumnezeu după plăcerea lui Dumnezeu. Necredința în care cade cel ce vine să fie și apoi cade prin îndoială, aceasta este o plată prea rușinoasă, și plata aceasta îl vedește pe el, îi vedește viața lui cea necredincioasă, tată, cea fără de statură plăcută lui Dumnezeu, căci cei necredincioși se răzvrătesc și dau apoi să-Mi facă rariște în poporul Meu, și de aceea am spus Eu despre cel ce vine și apoi pleacă făcându-se vânzător, căci e de-ajuns să se tragă în lături, și asta înseamnă vânzare, înseamnă că trădează pe Dumnezeu, cu Care a stat și apoi se duce din tainele Lui și își face singur minte unul ca acela și lucrează cu ea numai rău, numai răzvrătire, numai moarte, după cum numai diavolul lucrează prin cei iarăși câștigați de el, și în care el se împuțernicește de șapte ori mai mult, după cum Eu am spus cuvânt acum două mii de ani despre cei ce cad din har.

Ți-am făgăduit, poporul Meu, că voi veni la tine și-ți voi spune cum se poate ridica omul credincios împotriva Mea. Aștept, tată, să pot lucra înaintea ta cu putere, cu vlagă. Aștept, tată, putere în porți ca să pot să vin cu hrană tare, cu mult cuvânt, căci cei ce au ajutat fără să se aștepte, bieții de ei, la răzvrătirea care bate acum spre obrazul Meu, aceia Mi-au umplut fruntea de spini și fața de palme și trupul de bice și de vânătăi pentru nemulțumirile lor. Dar oare sunt Eu dator la ei cu ceva, sau ei sunt la Mine?

Acum două mii de ani stăteam de vorbă cu mulți care crezuseră în Mine și dădeam să le așez ființa, căci nu erau făcuți, dar când să umblu la ei, nu încăpea în ei cuvântul Meu, iar Eu le spuneam: *«Dacă nu credeți în Mine veți muri în păcatele voastre»*. Așa le spun și celor de azi, care au venit și n-au stat la făcut, ba M-au și disprețuit, M-au și lovit, M-au și trădat, M-au și hulit, și le spun așa: dacă nu credeți în cuvântul Meu și în aplecarea Mea spre voi, veți rămâne în păcatele voastre, tată, așa cum au rămas cei de acum două mii de ani, care nu M-au lăsat să-i curăț, ci, din contra, M-au luat și M-au răstignit. Iată, păcatele făcute nu-l mai lasă oricum pe om să se curețe de ele, ba el dă să și le îndreptățască, să și le tot ocrotească și să le aibă, și Eu nu pot să-i mai ajut decât cu suferința pe unii ca aceștia. Eu, ca un bun, îi rog mereu pe ei și le spun: veniți, fiilor, spre pocăință, că nu câștigați nimic de la dreptatea voastră, fiilor! Veniți, tată, să vă curăț, dacă-Mi veți arăta păcatele voastre, sau dacă Mă veți lăsa să vi le spun Eu, că iată, Eu îmi spun vouă ranele cu care M-ați umplut acum! Eu nu pot să vă iert decât prin porți. Nicăieri pe pământ nu puteți căpăta iertare între Mine și voi decât în poarta acestei lucrări, în care de bunăvoie ați venit ca să credeți și ca să fiți. Eu nu pot să lucrez pentru voi decât prin orânduiala Mea. Fugiți de duhul îndoielii și al necredinței, că nu câștigați nimic de la acesta, tată, ci doar vă trag de la Dumnezeu aceste duhuri, așa cum i-au tras în toată vremea celor cincizeci de ani pe cei din poporul Meu care au venit și s-au îndoit și au plecat și iarăși au venit și au plecat, și aceasta nu înseamnă înviere, tată. Cine nu știe să vină, acela știe să plece, și altceva nu învață unul ca acela.

O, poporul Meu, de aceea vin Eu la tine cu duhul înțelepciunii, tată. Iată-i pe cei neînțelepți cum vin ca să plece, și se petrece și azi ca și acum două mii de ani când cei ce credeau în Mine nu știau apoi să se facă fii ai lui Dumnezeu și se întorceau iarăși într-ale lor așa cum și veneau.

Te las acum în duh de sărbătoare de slavă a Mea, și voi da iarăși să Mă așez cuvânt peste tine ca să-Mi întocmesc toată cartea acestei zile, căci am slăbire în porți și pot greu și Eu.

Binecuvântată să-ți fie slava sărbătorii stâlpărilor, poporul Meu, ziua Mea de slavă când am intrat în Ierusalim pe mânz de asină acum două mii de ani, de Mi-au cântat „*Osana!*” cei ce apoi M-au defăimat și M-au hulit și M-au răstignit. Întărește-te în duhul înțelepciunii cea de sus, tată. Vezi că te-am rugat să scoți pe hârtie tot ce trebuie să asculți și să împlinești. Vezi să nu rămână neîmplinit cuvântul Meu de peste tine, tată. Bisericește pot Eu să împlinesc în mijlocul tău și altfel nu pot, tată, iar tu trebuie să înțelegi cum vine aceasta, poporul Meu.

O, copii din porți, v-am spus vouă să scrieți epistole de înviere poporului Meu cel încercat de duhul celor răzvrățiți, așa cum a mai fost și alte dați peste lucrarea Mea. Ajutați poporul să știe de la Dumnezeu și nu de la om tot adevărul lucrurilor, de la voi și nu de la cei răzvrățiți, tată, căci răzvrățiții calcă rău, calcă peste Mine și peste voi și dau să-și acopere vina apoi defăimându-vă pe voi. Întăriți credința poporului Meu, tată. Întăriți-vă pentru Mine și pentru propovăduirea Mea, căci mărturia Mea este duhul proorociei, tată, iar voi îmi sunteți vase de trebuință pentru Mine și pentru poporul Meu. Dați poporului Meu aripioare tari și țineți-l pe calea Mea, căci voi sunteți scumpi la Mine, tată, și poporul vă iubește și vă urmează, fiindcă Eu îi dau lui puteri prin iubirea voastră pentru el și prin credința lui și îi dau mângâieri, tată. Trimiteți voi poporului Meu întărire și Eu voi fi în voi când veți grăi peste el. Pace vouă! Iau de pe voi neputințele, că vouă vă trebuie putere să lucrați, tată, să curățați poporul de greșale și să-i dați înviere mereu, căci Eu sunt Domnul învierii peste voi. Amin.

Pace ție, poporul Meu cel credincios!

Pace și ție, celui îndoielnic, care nu știi să stai în brațul Meu de Păstor ceresc ca să te călăuzesc! Vai celui ce se ia după simțirea minții lui cea bolnavă de îndoială și de cârtire!

Pace și vouă, celor ce huliți lucrarea Mea și pe poporul Meu, căci sunteți fără de pace și rătăciți fără de Dumnezeu, căci dacă ați ști ce înseamnă Domnul între cer și pământ n-ați cădea în îndoială, n-ați cădea în necredință și n-ați pierde pe Dumnezeu din voi! Pace vouă, fii îndărătnici pentru binele vostru, căci voi ați părăsit calea dreptății și a iubirii și a păcii și a răbdării și ați ales să vă răzvrățiți! Nu vă mirați că vă spun „*Pace vouă!*”, căci sunteți de plâns. Pace vouă! Dar pacea Mea este din cer, iar voi acum nu mai vreți cu Dumnezeu. O, ce veți dobândi așa cum mergeți voi acum? Amin, amin, amin.

***

Mă întorc iar în cartea Mea cu tine, poporul Meu Ierusalim. Toți sfinții, toate cetele îngerești iubesc și ocrotesc și slăvesc pământul neamului român, și aceasta pentru că Eu, Domnul, te am pe tine sad nou pe vatra acestui neam cu lucrarea Mea de venire a doua oară de lângă Tatăl ca să împlinesc această Scriptură, căci Scriptura înnoirii lumii este făgăduită de Mine să se împlinească, și tu îmi trebuiai, poporul Meu, că nimeni nu-și poate lucra țarina fără de unelte, tată. Iată, te vestesc să te gătești frumos cu veșminte de în alb, curat, cu hăinuțe de înviere și să cânti celor din sat cântarea învierii Domnului, să cânti pe ulițe, poporul Meu. Cântă, tată, cu inimă sfântă și dă glas duhului învierii peste sătuțul cuvântului Meu, că e nevoie de duh de înviere pe pământ, e nevoie să mângâiem pământul de suspin, tată. Să-i învățăm iubirea pe oameni, fiule, căci oamenii se bucură numai cu păcatul, numai cu deșertăciunea, numai cu fărădelegea, tată. Sărbătoarea învierii e sărbătoare cerească, dar oamenii slujesc diavolului în vremea sărbătorilor sfinte, iar Eu te iau pe tine de mână și Mă port cu tine pe ulițe și te așez rod al Meu și al iubirii celor ce te poartă pe tine pe calea către Mine, căci am înaintea ta pe cei care suferă pentru viața ta, pentru sfințenia ta, măi tată, și sunt defăimați și dușmăniți și clevetiți, dar Eu i-am rugat pe ei să grăiască poporului Meu împotriva nebuniei duhului rău, care își face scule ca să ponegrească lucrarea Mea cu tine, calea sfințeniei Mele venită pe pământ ca s-o arăt oamenilor și ca s-o poată alege de cale cei ce pot s-o vadă și s-o simtă cu inima lor, căci adevărul

venirii Mele celei de acum nu-l poate omul înțelege oricum, căci el se simte cu inima, nu cu mintea, nu cu înțelepciunea pe care zice omul că o știe și că o are.

Îmbracă-te de nuntă, Ierusalime, și cântă-Mi învierea pe ulițe, tată. Ți binecuvintez cu Tatăl și cu Duhul Sfânt mersul tău cu sărbătoare. Arată-le oamenilor ce este păcatul și învață-i ce este sfințenia. Arată-le lor păcatele și îndeamnă-i spre nepăcățuire. Spune-le la oameni că păcatul e învelit ca să nu-l știe omul de dușman al său, și mai spune-le că e amară plata păcatului, căci lumea și duhul ei este închisoarea în care sufletele oamenilor dimpreună cu trupurile lor stau în robie, iar cunoștința despre Dumnezeu și despre plata a toate câte face omul nu sunt cunoscute în lume, că nu este pe pământ învățătură despre Dumnezeu, ci numai despre păcat învață omul pe pământ. Eu însă te am unealtă a Mea, poporul Meu, și Eu trebuie să te fac lumina Mea pe pământ dacă te am, fiindcă acum două mii de ani Eu am spus așa: *«Atât cât sunt în lume, lumină a lumii sunt»*, și am mai spus despre ucenici: *«Eu în voi, și voi în Mine, ca să creadă lumea că Tatăl M-a trimis»*. Amin.

O, poporul Meu Ierusalim, nu-Mi poate tace, tată, cuvântul Meu de peste tine, că iată, a venit vremea să se aleagă neghina din grâu, și grâul trebuie ocrotit cu mare iubire, cu marea Mea iubire pentru grâu. Pe cine-l vezi că se scoală și se desparte de tine tu să nu-l urmezi, tată, căci fiecare trage acum la ceea ce și-a agonisit prin lucrarea pe care a făcut-o până acum. Răbdarea Mea e mare cât șapte mii de ani și îl tot aștept pe om, dar și ispita e mare pe pământ, iar cei iubitori de sine și de slavă n-au putere să se biruiască și cad în neputința de a merge pe calea cea cu spini, pe calea crucii, tată, pe calea cea cu frați, care nu este ușoară pentru cel ce nu se poate birui și smeri ca să nu cadă de pe ea, căci pe ea nu pot cei semeți, și pot cei mici, care știu să stea de mânuță cu Mine, de mânuță cu Tatăl lor și cu frații lor, căci vai celor ce n-au voit și nu vor să domnesc Eu peste ei, și scris este despre ei: *«Cei ce n-au voit să domnesc peste ei vor fi luați și puși în foc»*. Iată, lumea este focul acesta, iar un creștin nu mai poate fi sfânt în mijlocul lumii, cu lumea de mână, căci statul cu lumea îl murdărește pe el, îi murdărește haina și casa și mersul și mintea și dorirea și rugăciunea și privirea și simțirea și toate cele ce nu pot cu Dumnezeu când sunt în lume. Am spus poporului Meu să nu aducă lumea în casa lui, în ograda lui, că lumea are trupul întinat și îl spurcă pe creștin și pe toate ale lui. L-am învățat pe cel ce crede în Mine să-și facă parte cu apă sfințită când trece prin lume, dar nicidecum să aducă lumea în locuința lui cea păzită de îngeri pentru el. Vai de cel ce cade în nepăsare de suflet! O, nu vrea cel neascultător, nu vrea să asculte! Iată, așa se dovedește neghina atunci când vine vremea.

Te învăț, poporul Meu, să nu dai pe nimic iubirea cea pentru sfințenie, tată, și paza Mea din partea ta, căci tu ești sprijinul Meu pe pământ și-Mi trebuie casă sfântă ca să pot veni, ca să pot fi în lume și să fiu lumină a lumii din mijlocul tău. Nimic să nu iubești ca și sfințenia; ea te scapă de moarte, iar iubirea dintre frați să fie mare, căci sfințenia se hrănește cu iubirea Mea cea dintre frați, iubirea care vindecă omul de păcat, și pe care lumea n-o cunoaște, tată.

Să fie iubire între Mine și tine, poporul Meu! Să-ți lași învățată iubirea, tată, căci am în mijlocul tău pe cei ce veghează pentru Mine și pentru tine. Voi să nu vă semețiți unii peste alții, tată, căci semeția este diavol, este duhul și glasul diavolului, care-și seamănă neghina sa. Fiți plini de duhul umilinței unul spre altul și veți fi plini de harul Meu. Amin.

Fiilor, fiilor, iară și iară vă spun: sculați-vă la mijitul zorilor și așezați-vă în așternuturi după amurgul zilei, că e păcat să răsără pe pământ ziua când voi stați în așternuturi, și e bine să răsăriți voi în calea zilei ca niște flori care întind trupul lor spre lumină așteptând-o când ea se ivește. Iar dacă vă sculați în zori, spălați-vă fața, închinați-vă trupul și duhul lui Dumnezeu și uniți-vă cu El prin rugăciune, și apoi lucrați, tată, toate câte sunt de lucrat în curțile și în casele Mele cu voi. Fiți desăvârșiți în ascultare de Dumnezeu, fiți dulci în cuvânt și în purtare, căci îngerii doresc să stea cu voi lucrând, tată, iar dacă omul nu lucrează, nici îngerii nu lucrează. Învățați bine să lucrați și să vă odihniți, căci fără de odihnă nu puteți lucra și, iarăși, fără de lucrare nu vă puteți odihni, iar ascultarea aceasta vă aduce vouă sănătate trupului și duhului și sufletului din voi,

vouă și Mie, tată. În fiecare seară strângeți-vă în spic și chivernisiți-vă lucrul cel pentru a doua zi de lucrat, ca să știți în zori ceea ce veți lucra. Toate vor fi atunci cu rod: și duhul și sufletul și trupul și iubirea și frăția și pacea și învierea și înnoirea lumii, căci de la voi răsare tot începutul cel nou, tată. Eu pentru aceea v-am făcut popor al Meu. Luați pe voi hăinuță albă la masa Mea de nuntă și nu uitați ce aveți de împlinit, căci curând Eu voi rosti din nou cuvânt pentru împlinit și vom împlini tot cuvântul Meu cel spus vouă să se îplinească. Amin.

Și acum iarăși așez peste voi binecuvântare pentru sărbătoare de înviere, fiilor. Mergi, poporul Meu, și mângâie-l pe om cu lucrarea Mea din tine, căci omul e obosit sub sarcina păcatelor lui! Cântă, fiule, cântarea învierii și dă-i omului puteri de biruință asupra morții și de bucurie sfântă, căci fără bucuria sufletului nu poate omul pe calea Mea cea cu cruce! Pace ție!

Iar voi, copii călăuzitori, gătiți-Mi frumos poporul, sufletește și duhovnicește, și învățați-l frumos, și cu pregătire sfântă să meargă și să vestească pe ulițe sărbătoarea Mea de înviere și duhul ei. Ca în cer și nu ca pe pământ să vă fie toată lucrarea peste poporul Meu. Amin.

Ca în cer și nu ca pe pământ să îplinești tu lucrarea Mea cu tine, Ierusalime, căci voi nu sunteți din lumea aceasta, fiilor. Amin, amin, amin.

07/20-04-2008